

Gurbet

– Ersin KURT · 22 Mart 2020

Uğraşmayın anlayamazsınız
Akıl ermez ölümcül yalnızlığıma.
Kurtulmak için yüksünen karanlığımdan
Mazbut adımlarımı kararlılıkla atıyorum kalabalıklara
Dışarısı hazin bir gurbet,
İki sokak ötesi yabancı
Hiç kimseyi sevmez mi insan,
Sevmez mi cumartesi günlerini,
Yaz yağmurunu,
Baharda yeşeren bir ağacı?

Nerden bileceksiniz
Belirsiz bir hüznün kiracısıyken
Acı acı gülümsüyorum
Ağlarken içim
Hiçbir "boş" almıyor doluluğumu
İstemesem de nereye gitsem oralı oluyorum
Neremi yenilesem oradan eskiyorum
Bininci el eşyayım bit pazarlarında
Doyduğum yerlerden bıktım
Doğduğum yerleri özlüyorum

Duvarlarıma hapsediğimde
Ağır ağır çekiliyor kanım,
Lambam darağacındaki
İdamlık mahkûmlar gibi sallanıyor
Pencereler düşmanım
Hasret geceleri nüks ediyor kalbime
Beni tüketiyor bu herkese yabancılık
Yakınım bellediklerimin göstermelik
Suni teneffüsleri de özlemlerime yetmiyor artık
Galiba, ölüyorum.